

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 19. junija 2019 – RF/Evropska komisija(Zadeva C-660/17 P) ⁽¹⁾**(Pritožba — Ničnostna tožba — Pošiljanje tožbe po telefaksu — Prepozna vložitev izvirnika tožbe pri Splošnem sodišču — Zamuda pri prenosu pošiljke — Pojem, višja sila ali nepredvidene okoliščine)**

(2019/C 270/07)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Pritožnica: RF (zastopnik: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: J. Szczodrowski, G. Meessen in I. Rogalski, agents)

Izrek

1. Predlog za dopustitev novih dokazov se zavrne.
2. Pritožba se zavrne.
3. Družbi RF se naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Evropske komisije.

⁽¹⁾ UL C 190, 4.6.2018.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 20. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Berlin – Nemčija) – ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland(Zadeva C-682/17) ⁽¹⁾**(Predhodno odločanje — Okolje — Direktiva 2003/87/ES — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov — Naprava za predelavo zemeljskega plina — Pridobivanje žvepla — „Clausov proces“ — Proizvodnja električne energije v pomožnem obratu — Proizvodnja toplote — Emisije vsebovanega ogljikovega dioksida (CO₂) — Člen 2(1) — Področje uporabe — Priloga I — Dejavnost „izgorevanje goriv“ — Člen 3(u) — Pojem „proizvajalec električne energije“ — Člen 10a(3) in (4) — Prehodna ureditev za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije — Sklep 2011/278/EU — Področje uporabe — Člen 3(c) — Pojem „podnaprava z referenčno vrednostjo za toploto“)**

(2019/C 270/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Izrek

1. Člen 3(u) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009, je treba razlagati tako, da je treba napravo, kot je naprava iz postopka v glavni stvari, ki pri izvajanju dejavnosti „izgorevanja goriv v napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 [megavatov (MW)]“ iz Priloge I k tej direktivi, proizvaja električno energijo, ki je namenjena pretežno uporabi za lastne potrebe te naprave, šteti za „proizvajalca električne energije“ v smislu te določbe, če ta naprava, prvič, sočasno izvaja dejavnost proizvodnje proizvoda, ki ne spada v to prilogo, in drugič, če del, čeprav majhen, proizvedene električne energije neprekinjeno odplačno oddaja v javno omrežje električne energije, na katero mora biti navedena naprava iz tehničnih razlogov stalno priključena.
2. Člen 3(c) Sklepa Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87 je treba razlagati tako, da če je treba napravo, kot je naprava iz postopka v glavni stvari, šteti za „proizvajalca električne energije“ v smislu člena 3(u) Direktive 2003/87, ta naprava ni upravičena do brezplačne dodelitve pravic do emisije za toploto, proizvedeno pri izvajanju njene dejavnosti „izgorevanja goriv v napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW“ iz Priloge I k tej direktivi, če se ta toplota uporabi za druge namene kot za proizvodnjo električne energije, ker taka naprava ne izpolnjuje pogojev iz člena 10a(4) in (8) navedene direktive.

(¹) UL C 112, 26.3.2018.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 20. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – „Oribalt Rīga“ SIA, nekdanja „Oriola Rīga“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-1/18) (¹)

(Predhodno odločanje — Carinska unija — Uredba (EGS) št. 2913/92 — Člen 30(2)(b) in (c) — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Člen 152(1)(a) in (b) — Določitev carinske vrednosti blaga — Pojem „podobno blago“ — Zdravila — Upoštevanje vseh elementov, ki bi lahko vplivali na ekonomsko vrednost zadevnega zdravila — Rok 90 dni, v katerem mora biti uvoženo blago prodano v Evropski uniji — Skrajni rok — Neupoštevanje trgovinskih popustov)

(2019/C 270/09)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākā tiesa